

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 30/4/2022

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Στήριξη και ανάδειξη των Κέντρων Υγείας της ελληνικής περιφέρειας (αγροτικού και αστικού/ημιαστικού τύπου) ως “ραχοκοκαλιά” του Συστήματος Δημόσιας Υγείας»

Κύριε Υπουργέ,

Τα Κέντρα Υγείας της χώρας, ενώ θα έπρεπε να επιτελούν άρτια τον ρόλο για τον οποίο ιδρύθηκαν, ως **κύριες δομές Πρωτοβάθμιας Υγείας**, με γρήγορη και αποτελεσματική εξυπηρέτηση των ασθενών, εν τούτοις, χαρακτηρίζονται διαχρονικά από σημαντικές παθογένειες. Κυρίως, οι τελευταίες είναι ενδεικτικές στην ελληνική περιφέρεια, εκτός των μεγάλων αστικών κέντρων, δηλαδή, στον **πρωτογενή βαθμό της κοινωνικής ζωής της χώρας**, όπου οι ανάγκες φροντίδας της Δημόσιας Υγείας είναι ιδιαίτερα αυξημένες και η πρόσβαση σε σχετικές δομές είναι, πολλές φορές, δυσχερής.

Τις δομές Υγείας της ελληνικής περιφέρειας, ως θεμέλιο λίθο του Δημοσίου Συστήματος Υγείας της χώρας, θα μπορούσαμε να τις κατατάξουμε σε τρεις γενικές υποκατηγορίες: **α)** τις δομές Υγείας αγροτικού τύπου, **β)** τις δομές Υγείας αστικού τύπου και **γ)** τις δομές Υγείας ημιαστικού τύπου. Οι δομές «α» & «γ», χονδρικά, περιλαμβάνουν τους οργανωμένους οικισμούς, που αριθμούν έως και 50.000 μόνιμους κατοίκους. Κατά την διάρκεια της θερινής ή εν γένει, τουριστικής, περιόδου, όμως, από την άποψη του πληθυσμιακού μεγέθους, οι τύπου «α» δομές μετατρέπονται, σε σύντομο χρονικό διάστημα, από «αγροτικού» σε «ημιαστικού» ή ακόμα και σε «αστικού» τύπου, λόγω του πλήθους των προσερχόμενων τουριστών, χωρίς όμως να υπάρχει η ανάλογη πρόβλεψη για νοσοκομειακού τύπου υποδομές που υφίστανται στα μεγαλοαστικά οικιστικά συγκροτήματα. Έτσι, πολλές φορές, παρατηρείται το φαινόμενο, κατά το διάστημα Μαΐου – Οκτωβρίου, κάθε έτους, οικισμοί μερικών χιλιάδων μόνιμων κατοίκων να **υπερπολλαπλασιάζονται πληθυσμιακά**, με όλα τα συνακόλουθα προβλήματα που προκύπτουν αναλόγως από την αύξηση του πλήθους πολιτών, οι οποίοι, ξαφνικά, θα χρειαστεί να επισκεφθούν, προς θεραπεία προβλημάτων υγείας τους, τις μικρής εμβέλειας (από την άποψη υλικοτεχνικών υποδομών) κατά τόπους δομές φροντίδας της Υγείας.

Δυστυχώς, οι ελληνικές Κυβερνήσεις, σταθερά, εδώ και χρόνια, διαρκώς αναβάλλουν την ενίσχυση των Κέντρων Υγείας της περιφέρειας της χώρας, με **μόνιμη αιτιολόγηση-“επωδό”** αυτήν της **έλλειψης σχετικών κεφαλαίων στον προϋπολογισμό του κράτους**, αν και είναι κοινός τόπος ότι, το Δημόσιο Σύστημα Υγείας, με τον τρόπο που σήμερα λειτουργεί, σωρεύει αθροιστικά υπέρογκες και αναίτιες δαπάνες, ένεκα περιττής γραφειοκρατίας, αδιαφάνειας και πετपालιωμένων δομών σε υλικά μέσα και τεχνικές.

Ως επακόλουθο της ανωτέρω περιγραφείσας κατάστασης, οι περισσότεροι αγροτικοί, αστικοί και ημιαστικοί Δήμοι της Ελλάδας (χωριά, κωμοπόλεις και πόλεις μερικών χιλιάδων μονίμων κατοίκων) στερούνται, ουσιαστικά, ενός άρτιου και αποτελεσματικού συστήματος Δημόσιας Υγείας, διατηρώντας ανοικτή την “ψαλίδα” που τους χωρίζει, στο ζήτημα αυτό, από τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Για ποιον λόγο δεν τίθεται από μέρους σας, ως θέμα άμεσης προτεραιότητας, η άμεση ενίσχυση και στήριξη των υφισταμένων Κέντρων Υγείας στην περιφέρεια της χώρας, δηλαδή, στις αγροτικές, αστικές και ημιαστικές περιοχές αυτής;
2. Εξετάζετε το ενδεχόμενο να ενδυναμώσετε, υλικοτεχνικά και σε έμπυχο δυναμικό, τα ανωτέρω περιφερειακά Κέντρα Υγείας, αλλά και να ιδρύσετε τέτοια, εκεί όπου σήμερα δεν υπάρχουν;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου